

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 12 martie – 18 martie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

LITURGHIA ÎNAINTE SFINȚITELOR

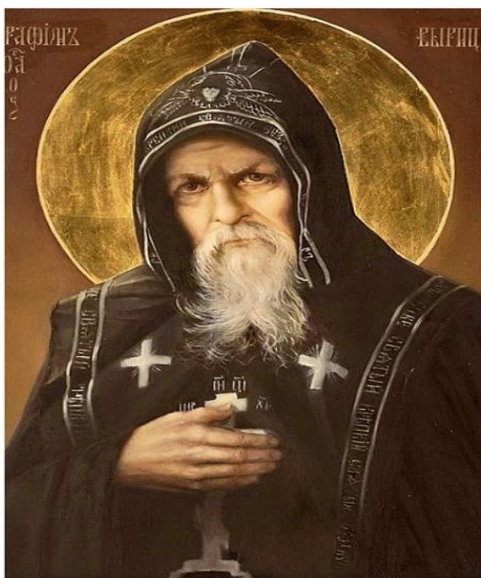
MIERCURI, 15 MARTIE 2017, ORA 12,00

CALEA CRUCII

Sâmbătă, 18 martie 2017, ora 17,00

POMENIREA TUTUROR MORȚILOR

Sâmbătă, 18 martie 2017, ora 18,00

„Prin mâncarea pe care o mâncăm, toată natura și lumea îngerească slujește omului. Pentru aceasta, înainte de masă trebuie să ne rugăm în mod deosebit. Cu adevărat îngerii stau cu noi la masă când noi mâncăm din mâncare cu rugăciune și mulțumire.”

Sf. Serafim de Viria

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cristea Maria, Albu Florica, Alexandra Maria Mihele** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

O greutate numită “fratele meu”

În prima duminică din Post ne-am adus aminte de darul primilor pași înspre Isus. Astăzi, evanghelia ne îndeamnă să dăruim și altora ceea ce noi am primit. De fiecare dată când celebrăm Sfânta Liturghie auzim cuvintele preotului: “pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm”. Suntem astfel invitați să mergem pe urmele Fiului lui Dumnezeu, fără a-i uita pe semenii noștri. Chemarea noastră nu este un privilegiu care ne izolează de ceilalți. În lumea spirituală, cu alte cuvinte în lumea reală, chemarea și privilegiul sunt date pentru ca prin noi, și ceilalți să fie binecuvântați. Răsfoind paginile Sfintei Scripturi, chemarea lui Avram, chemarea lui Israel, chemarea Maicii Domnului sunt toate după aceeași logică spirituală: în toți aceștia și în alții ca ei sunt binecuvântate toate neamurile. Altfel spus, sunt aleși nu împotriva celorlalți, ci pentru ei.

Evanghelia celei de-a doua duminici din Post ne invită deci să facem un pas în plus pe calea convertirii: reorientați înspre calea cea dreaptă pe urmele lui Isus, nu trebuie să uităm de frații noștri, fiindcă sub chipul lor descoperim la o privire mai atentă icoana Mântuitorului. A pretinde că mergem pe urmele Fiului lui Dumnezeu, ignorându-ne aproapele, ar fi sinonimul unei schizofrenii spirituale. Cei patru care îl duc pe slăbănog în fața lui Cristos, sunt simbol al Bisericii. Purtați de Ea pe brațe înspre Dumnezeu, suntem deasemenea chemați să-i purtăm și noi pe frații noștri. Astfel Biserica se revelează ca fiind animată de un suflu ritmic de iubire: inspirăm iubirea primindu-o, expirăm iubirea dăruindu-o. Făcând astfel, evităm să ne sufocăm.

E destul de cunoscută povestea misionarului care în îndepărtata Africă întâlnește un puști de 10 ani, care îl poartă în spinare pe fratele lui bolnav, mult mai mare decât el. Misionarul îl întreabă: “cum poți să duci o greutate așa de mare?”. Copilul îi răspunde senin: ”nu e o greutate, e fratele meu mai mare”.

Ce bine ar fi dacă am descoperi sufletul mare al acestui mic copil în viața noastră. La Sfânta Liturghie am putea rosti atunci din toată inima, împreună cu preotul: “pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm!”